

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **O. Š.**, zast. JUDr. Helenou Nutilovou, Ph.D., advokátkou, se sídlem Vodní 231/5, České Budějovice, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 5. 2015, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 2. 2016, č. j. 2 Ad 7/2016 - 12,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Soudem ustanovené zástupkyni stěžovatelky advokátce JUDr. Heleně Nutilové, Ph.D., **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové výši 1300 Kč. Tato částka bude jmenované vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, jímž byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 5. 2015, č. j. X. Žalovaná tímto rozhodnutím zamítla námitky podané žalobkyní proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 9. 2. 2015 (poznámka Nejvyššího správního soudu: správně ze dne 9. 3. 2015), č. j. X, o snížení výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, s tím, že tento důchod činí 6498 Kč měsíčně.

Krajský soud žalobu odmítl pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutečnosti, že rozhodnutí žalované bylo žalobkyni doručeno dne 1. 6. 2015, ovšem žaloba byla podána až dne 2. 2. 2016, tedy po uplynutí lhůty stanovené pro podání žaloby v § 72 odst. 1 s. ř. s.

Proti tomu stěžovatelka v kasační stížnosti nejprve namítla vadu řízení ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s., poté doplnila, že požaduje přepočítání důchodu podle zákona, a nakonec upřesnila, že uplatňuje kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., a to ve vztahu k výroku I. napadeného usnesení. Svou žalobu považuje za včasnou, neboť závěr krajského soudu o její opožděnosti nemá oporu ve spisovém materiálu. Vydaným rozhodnutím krajský soud porušil ústavně garantované právo na soudní přezkum. Nad rámec kasační stížnosti upozorňuje na skutečnost, že jí rozhodnutím žalované byl nedůvodně a podstatně snížen důchod, přičemž její zdravotní stav a pracovní schopnosti se dále zhoršují, což považuje za důvod k nezbytnosti soudního přezkumu rozhodnutí žalované.

Ze všech těchto důvodů stěžovatelka navrhuje zrušení napadeného usnesení krajského soudu.

Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 2, věta před středníkem s. ř. s.) a z důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 3, 4 věta před středníkem s. ř. s.). V případě odmítnutí žaloby přichází v úvahu pouze kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Nejvyšší správní soud pominul jistý nesoulad ve vymezení rozsahu napadení usnesení krajského soudu (výrok I. či celé usnesení). Výrok o náhradě nákladů řízení je totiž výrokem závislým na výroku I., a pokud by byl důvod ke zrušení výroku I., musel by být výrok II. pro vztah závislosti zrušen rovněž (§ 109 odst. 3 s. ř. s.).

Obecně lze stěžovatelce přisvědčit v názoru, že každý má právo na soudní přezkum rozhodnutí správního orgánu, neboť to plyne z čl. 36 odst. 2 Listiny. Podmínky přístupu k soudu jsou ovšem upraveny zákonem (odst. 4 téhož článku); v daném případě soudním řádem správním.

Žalobu proti rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s. ř. s. lze podat pouze ve lhůtě tímto zákonem stanovené. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. tato lhůta činí 2 měsíce a počítá se od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalobci. Stěžovatelka vyslovila pochybnost o tom, že měl krajský soud doloženo, kdy žalobní lhůta počala běžet. Ze spisu krajského soudu je zřejmé, že mu žalovaná dne 18. 2. 2016 sdělila výsledek námitkového řízení a připojila jak rozhodnutí, tak i kopii doručanky, z níž plyne doručení tohoto rozhodnutí žalobkyni dne 1. 6. 2015. To plně koresponduje skutečností zjevným ze správního spisu žalované, kde je originál doručanky připojen u originálu rozhodnutí. Žalobou napadené rozhodnutí žalované tedy bylo doručeno do vlastních rukou žalobkyně dne 1. 6. 2016, což potvrdila svým podpisem. Podání žaloby je doloženo podacím razítkem na č. 1. 1 soudního spisu; žaloba byla podána osobně dne 2. 2. 2016. Krajský soud měl

pokračování

dostatek podkladů pro posouzení včasnosti žaloby, tyto podklady jsou nezpochybněné a závěr z nich učiněný o opožděnosti žaloby odpovídá zákonu.

Krajský soud se tedy nemohl zabývat věcnou správností rozhodnutí žalované a ani nemohl provést žalobou požadovaný přepočítání důchodu. Stejně tak Nejvyšší správní soud v tomto kasačním řízení může jen v mezích kasační stížnosti zkoumat, zda odmítnutí žaloby bylo zákonné. V daném případě kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. naplněn nebyl, přičemž Nejvyšší správní soud ani neshledal v postupu a rozhodnutí krajského soudu vady, k nimž by byl povinen přihlížet z moci úřední (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 110 odst. 1 věta poslední jako nedůvodnou zamítl. Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 1, věty první s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalobkyně v kasačním řízení neměla úspěch, proto jí podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřísluší právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná sice uspěla, ovšem právo na náhradu nákladů řízení jí nenáleží podle § 60 odst. 2 s. ř. s.

Žalobkyni byla pro toto kasační řízení ustanovena zástupkyní advokátka. Odměnu za zastupování v tom případě nese stát. Advokátka nevyúčtovala odměnu a podle obsahu spisu učinila ve věci jeden úkon právní služby – doplnění kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Odměna je tvořena částkou 1000 Kč za jeden úkon právní služby podle § 7 a § 9 odst. 2 advokátního tarifu, k němuž náleží paušální náhrada hotových nákladů podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 300 Kč, celkově tedy 1300 Kč. Advokátka nedoložila a ani netvrdí, že by byla plátcem daně z přidané hodnoty. Odměna v určené výši jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve stanovené lhůtě.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. června 2016

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu